

Некадашњи председник ДС и професор на Правном факулету Бојан Пајтић изјавио је у емисији Н1 Студио Ливе да је "једино што опозиција није смела да уради - да се поцепа". "Ја сам ужасно разочаран. Била је практично на тацни победа у великим градовима и многим локалним самоуправама, могао се начинити џиновски корак унапред, нису имали права да се поцепају", каже Пајтић.

Осврнуо се на избор Игора Бечића за председника Одбора за контролу служби безбедности и рекао да мисли да тај избор, „као и избор огромне већине министара, носилаца јавних функција показује да је СНС потпуно неважно кога ће поставити где“.

„Размишља се само о томе да рејтинг Александра Вучића буде високо, људи који год позицију да заузму, потпуно је ирелевантно. Трагично је на ком нивоу је јавна безбедност, стиче се утисак да заиста службе безбедности служе само да би очувале режим, или прогањале и снимале инспекторе, то све заједно говори о ужасној спрези државних институција, криминала, политике, то нас може водити само уназад, ми као држава генерално галопирамо уназад“, каже.

Додаје да „галомирамо у још лошијем смислу него деведесетих“.

„У сваком случају ниво ентузијазма, снага невладиног сектора, могућност да се дође, допре до бирача је била знатно већа, и коначно зрелост опозиције је била на вишем нивоу него у овом тренутку“, каже он.

Истиче да Милоша Вучевића „ништа није квалификовало ни да буде градоначелник Новог Сада, а камоли да одједном постане премијер“.

„То није важно, важно је да ће слушати. Обавештени људи кажу да је у суштини Андреј Вучић премијер у сенци, а не Вучевић, има ту некакве логике, Милош Вучевић се заиста чинио као кућни љубимац породице Вучић, то је нешто што га је квалификовало. Можда мало одушка за грађане Новог Сада да видите како то изгледа када је он на челу извршне власти“, каже он.

Апсолутно је сигуран да, додаје, да није дошло до расцепа опозиције, да би опозиција победила у великим градовима и многим мањим градовима.

„То је сада све под великим знаком питања. Једино што опозиција није смела да уради јесте да се поцепа. То је буквално једина ствар која се од њих очекивала. Колико год сам био задовољан, хвалио их, њихову одговорност, начин на који су се ујединили пред децембарске изборе, без буке, помпе, медијског надгорњавања, толико су показали спектакуларну незрелост овим цепањем. Прво одустајањем од борбе за изборне услове, јер сам сигуран, да су истрајали и СПН и НАДА да инсистирању, и били би померени избори и промењени услови, јер режим не би смео да изађе на београдске и локалне изборе без СПН и Наде, ти избори би били бесмислени, а не да одустану у првом тренутку када је Ана Брнабић бацила коску“, каже Пајтић.

Додаје да су, опет, и ту могли да донесу заједничку одлуку – „бојкотујемо или излазимо“.

„А никако да се догоди овакав расплет. Ту је утрчао Саво Манојловић, један део бирача ће бити анимиран, један разочаран, а један неће желети да изађе“, сматра он.

У Новом Саду и Нишу, каже он, имамо факторе група грађана које имају одређени потенцијал.

„То може да учини изборну трку неизвесном, др Милића у Нишу, Бачулова у Новом Саду, чак можда и да узму неки део напредњачких бирача, ту можда групе грађана могу да унесу одређену неизвесност. У Новом Саду је у децембру 44 одсто у збиру био скор СНС, СПС и СВМ, а 56 одсто свих осталих. Јако је тужно то што ће се атмосфера коју је подела око избора у Београду изазвала неминовно прелити на остале градове“, каже он.

Осврнуо се на, како каже, атмосферу која је индукована месецима.

„У којој се говорило да се боримо против крађе, за услове, ЕП је подржао, врло снажно, чак и ЕНП. У таквим условима, опозиција је имала режим у шаџи. Могла је да се избори за медијске услове и за остале који су били тражени, али је био неопходно време да би се ти уступци реализовали. Режим је безбедан на изборима у Београду, кад један део не излази, а један део је разочаран и у једне и у друге“, каже.

Људи су, сматра он, „јако љути на све из Србије против насиља, и на оне који бојкотирају изборе и оне који излазе.

„Било би натегнуто, тешко, напетост, чак и да су сви заједно, да је све идеално, а у оваквој атмосфери, не знам. Ја сам ужасно разочаран. Била је практично на тацни победа у великим градовима и многим локалним самоуправама, могао се начинити џиновски корак унапред, нису имали права да се поцепају. Стиче се утисак да је део одлука донет са намером да се позиционирају људи унутар опозиције, да се поставе неке више позиције, окретање ражња, а зеџ је у шуми, потпуно је неважно ко је најпопуларнији у затворском кругу, збиља неважно. Сад ће им се догодити то да ће Манојловић бити тај који ће појединачно бити најјачи, ушао у ту празнину коју су оставили за собом, биће кажњени с разлогом“, истиче.

Ужасава га, додаје, „да се чини да су године, које су могле бити године оптимизма и једног напретка у рушењу овог режима проћердане преко ноћи“.

„Да смо знали да ће у неколико сати тако да се посвађају, сакупили бисмо се као грађани, па их затворили, па док се не договоре не бисмо их пустили. У овој атмосфери у овој земљи изложили су многе људе ризику који су их јавно подржавали. Сад овако расцепкани, не уливају ни поверење, ни снагу, ни поуздање некоме да озбиљно стане иза њих. У многим срединама неће имати кандидате, јер људи неће да заложу свој ауторитет за групације које могу за сат да се посвађају поцепају, и шта си ти, остао си у небраном грожђу“, каже.

Према његовом мишљењу, „да се опозиција није поцепала, могла је да диктира темпо и теме“.

„И јесте диктирала теме после избора, тему крађе на изборима, није могла ниједна друга тема да покрије ту тему, имала је замах, снагу, ветар у леђа, овако наравно Вучић може да се шали како год му падне на памет, да потпуно затрпа локалну кампању, опозиција нема могућност да се појави на медијима, нема начин да се дође у тако кратком времену до других људи“, каже.

Како је рекао, „чини се да ми јесмо својеврсна колонија“.

„Поклања се Генералштаб, рудници, најгоре је што немамо поверење у људе који врше власт и што знамо да су спремни да учине сваки уступак да би на тој власти остали. Својеврсна порука западу – немојте ми се мешати у изборе, а ако ме не слушате, ту је Кина“, наглашава Пајтић.

Осврнуо се на свој текст „Како је Вучић претворио Србију у земљу из Шешељеве маште“.

„У Земуну су прво поделили хиљаде плацева, изграђене су десетине хиљада бесправних објеката, поделили киоске истомишљеницима, газили законе, то чине са Србијом, један урбицид општи је на снази и у Београду, и Новом Саду, руше се језгра градова тобоже у

име напретка“, каже он.

(Н1)